

ровъ има писмо, съ което ме задължава да ви пиш за сѫщото. Василиевъ казва, че писмото дѣйствително е взето отъ него.

Подсѫд. Миларовъ: Писмото на Попова до Мусевича отъ коя дата е?

Чл. Подполк. Кутинчевъ: Когато сте се отказали. Повода на Архизова е отъ 18-и Октомврий 1889 година, когато сте се отказали още въ единъ мѣсяцъ. Послѣ писмото отъ Мусевича за паритѣ е отъ 5 Юлий 1889 година. И Василиевъ пише въ множествено число: „Ний братъ, до днесъ по причина на иѣкой обстоятелства не можахме да свѣршимъ нищо, но сме въ намѣреніе да слѣдвамъ дѣлото“.

Подсѫд. К. Поповъ: Дата 18 ли носи писмото на Мусевича.

— Да, 18.

— Значи сѫ е бавило много.

Чл. Подполк. Кутинчевъ: Чете писмото отъ Бѣлова до Василиева (гл. веществ. доказат. стр. LXXXIII).

Прѣдсѣд.: Това е пакъ послѣ Пловдивската случка.

Подсѫд. Миларовъ. Отъ Пловдивъ прѣѣзъ Януарий никакво писмо не съмъ писалъ и съвѣршенно не разбираамъ това. Да не е иѣкоя Мусевичева работа.

— Писва по извѣстенъ въпросъ за пари и казва, че Миларовъ писа по сѫщия въпросъ. Получили ли сте или не, не знаемъ ний.

— Това е, което писахме заедно съ Попова въ Одесса прѣди дѣлото въ Пловдивъ.

Прѣдсѣд.: Гдѣ получихте това писмо?

Подсѫд. Василиевъ: Въ Одесса го получихъ и азъ бѣхъ тамъ на служба.

— Тукъ писва „Одесса“; значи отъ Одесса е писано.

— Въ Одесса получихъ, а въ Бѣлгария не съмъ получвалъ писмо.

— Но тукъ има адресса на града?

— Не зная.

Подсѫд. К. Поповъ: Казва се, че писмото е отъ К. Попкова; но това писмо не е мое.

Подсѫд. Г. Василиевъ: То е отъ Пенчова, който щѣше да бѫде на мое мѣсто назначенъ и дойде до парахода да ме испрати.